

den så anvendes med nænsomhed, at den erstattes af eller knyttes sammen med øremærkede stillinger hos yngre forskere, og at man samtidig udvider antallet af professorater og dermed også giver kvindelige forskere en større chance.

Og som det vigtigste: at lovgivningsmagten kan være med til at fremme og stimulere bredere opslag, rummeligere opslag, åbne opslag, åbne indstillinger. Det er jo mænd, der som oftest formulerer opslag, og dermed kan man vel ikke udelukke, at der kommer noget mandeselsving, selv om det sikkert sker på et eller andet ubevidst plan, men så reproducerer man vel givetvis nogle mønstre. Men løsenet er selvfølgelig, den dybeste løsning er selvfølgelig, at kvinder organiserer sig gennem dannelsen af netværk.

Jeg synes, at det er vigtigt at erkende, at vi jo lever i en tid, hvor der samtidig er et kønsopdelt arbejdsmarked, og det vil sige, at man selvfølgelig godt kan gøre lidt fra lovgivningsmagts side, skabe lidt bedre rammer, men dybest set står vi over for langt, langt større kræfter, når vi ser på, hvordan arbejdsmarkedet som sådan udvikles.

Jeg synes, selv om debatten ikke handler om det i dag, at det er påfaldende at konstatere, at i dag, hvor 70 pct. af de kommunalt ansatte er kvinder, så er det pudsigt nok, at det lige præcis er den gruppe, der er ofre for udlicitering, og hvor der konkurreres på liv og ære og velfærd. Det er da pudsigt her i nyliberalismens tid, at det er dér, man eksperimenterer med det, der hedder udlicitering. Jeg ved også, at der er nogle buschauffører, der lidt får fingrene i klemme, men det er pudsigt nok kvinder.

Men det kunne da være herligt, hvis der var nogle kvinder, der ville analysere, hvordan nyliberalismen spiller ind i forhold til det kønsopdelte arbejdsmarked.

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, som ministeren også har sagt det, at andelen af kvinder i forskerverdenen er lille og nok også for lille. Andelen af kvinder i forskerverdenen udgør kun 18 pct. I Fremskridtspartiet ser vi også gerne, at det tal bliver væsentlig højere, fordi det, der gør sig gældende, er, at der er forskel på mænd og kvinder, også mere end bare den lille forskel.

Forskellen er i hele måden at se ting på, måden at opfatte ting på, måden at forstå ting på.

Og lige præcis forskellen mellem mænd og kvinder kan med meget stor fordel udnyttes, specielt når vi taler om forskningen: måden at gribe tingene an på, en bredere belysning af de ting, man forsker i. Det er hensigtsmæssigt, det er formålstjenligt, og derfor vil det selvfølgelig også være hensigtsmæssigt, at andelen af kvinder i forskerverdenen bliver større.

Men så er der jo to muligheder for at løse problemet. Sådan som jeg ser det, vil det være hensigtsmæssigt, at vi analyserer og kigger på, hvad er det for hindringer, der ligger. For der må jo ligge nogle hindringer et eller andet sted, som gør, at ikke så mange kvinder søger ind i forskerverdenen.

Vi må også gøre et eller andet for at gøre det mere attraktivt for kvinder at blive forskere. Og som ministeren også sagde det, er det, man skal se på, arbejdskulturen. Man skal se på samspillet mellem arbejdsliv og familieliv. Kan der ligge nogle hindringer dér? Og hvis der gør det, så lad os få dem fjernet.

Ministeren lovede også, at der nu vil blive nedsat et udvalg af en række ministerier og AC, som skal kigge på det her, og det synes vi i Fremskridtspartiet er en god idé. Vi ser frem til de anbefalinger, udvalget vil komme med. Vi håber meget, at man vil kigge på årsagen til den skævvridning, der er, og at man vil komme med nogle løsningsforslag til, hvordan man kommer videre, på baggrund af, hvad årsagen er. For så længe man ikke kender den præcise årsag, vil det også være svært at komme med løsninger på problemet.

Når man ikke kender den præcise årsag, kan man nemt falde i den grøft, der hedder: Vi løser bare problemet ved positiv særbehandling af kvinderne. Vi laver simpelt hen nogle kvoter, og så skal man efterkomme de kvoter, uanset hvordan kvalifikationerne i øvrigt står.

Men den nemme løsning er ikke hensigtsmæssig. Det, der vil være hensigtsmæssigt, er, at man finder ud af, hvad årsagen er til denne forskel, og når vi kender årsagen, at vi så også finder ud af, hvordan vi får løst problemerne.

Jeg tror, at alene fordelingen af mænd og kvinder i Folketingets Forskningsudvalg har en positiv indflydelse på det her område. Jeg tror også, at andelen af mænd og kvinder i Folketinget i det hele taget har en positiv betydning og indvirkning på, hvordan man kommer til at se på det her i fremtiden.